

Зефиръ въвъ пуститѣ поляни
 Ще люшне клонове съ възджхъ
 И тихо ароматенъ лжхъ
 Ще скърши цвѣтове засмѣни! . . .
 Тогава нека волна пѣсень
 Се слѣй съсъ бурния талазъ
 И моя роденъ край унесенъ
 Припомни моятѣ таженъ часъ!

